

Sygn. akt V GC 217/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w Ł. (nr KRS (...))

przeciwko

D. J. (nr NIP (...)), T. K. (nr NIP (...))

o zapłatę 2 546,52 zł

orzeka:

1. zasądza solidarnie od pozwanych D. J. i T. K. na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. w Ł. kwotę 2 546,52 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 28.11.2014 roku do dnia zapłaty;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 717,00 zł.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. wniosła pozew przeciwko D. J. i T. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) S.C. D. J., T. K. w którym domagała się od nich zapłaty solidarnie kwoty 2.546,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28.11.2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia solidarnie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie powódka wskazała, że pozwani zlecili jej wykonanie usługi naprawy pojazdu marki M. o numerze rej. (...). Zakres usługi został opisany na fakturze VAT nr (...) z dnia 13.11.2014 r. i zleceniu wykonania usługi nr (...) z dnia 07.11.2014 r., które zostało podpisane przez jednego z pozwanych. Usługa została wykonana w okresie 07.11.2014 r.-08.11.2014 r., a odbiór pojazdu po naprawie został pokwitowany przez jednego z pozwanych lub ich pracownika. Należność z faktury miała być rozliczona w formie przelewu do dnia 27.11.2014 r. Pozwani przyjęli fakturę bez zastrzeżeń i nie wnosili również zastrzeżeń do jakości wykonanej usługi. Wynagrodzenia za usługę nie zapłacili, mimo wezwań do zapłaty. (k. 2-5)

Sąd Rejonowy w Ostrołęce w dniu 30.03.2015 r. w sprawie V GNc 115/15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu. (k. 29)

Pozwani zaskarżyli przedmiotowy nakaz w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Pozwani wskazali, że argumenty prezentowane przez powódkę nie zasługują na uwzględnienie, ponieważ zgodnie z regulacją art. 740 k.c. przyjmujący zlecenie powinien udzielać dającemu zlecenie potrzebnych wiadomości o przebiegu sprawy, a po wykonaniu zlecenia lub po wcześniejszym rozwiązaniu umowy złożyć mu sprawozdanie. Powódka nie wywiązała się z powyższych obowiązków, wobec czego należy uznać, że nienależycie wykonała istniejące zobowiązanie. Mając na uwadze fakt niewłaściwego wykonania zobowiązania pozwani zaproponowali powódce rozłożenie płatności na raty, zobowiązując się do uiszczania płatności częściowo. Dlatego też w ocenie pozwanych powództwo jest przedwczesne. (k. 33-34v)

Odnosząc się do sprzeciwu pozwanych, strona powodowa podtrzymała w pełni żądanie pozwu i wskazała, że podniesione przez pozwanych zarzuty są w całości bezzasadne i zmierzają do odroczenia w czasie płatności za usługę. Powódka podkreśliła, że powoływanie się pełnomocnika pozwanych na przepisy dotyczące zlecenia jest niezasadne, gdyż analizowany stosunek prawny między stronami był umową o dzieło. (k.38-39)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Przy czym D. J. i T. K. prowadzą działalność w formie spółki cywilnej pod nazwą Firma (...) S.C. D. J., T. K. w K.. Pełnomocnikiem przedsiębiorców jest M. O..

(okoliczności bezsporne, potwierdzone Informacjami z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, k. 22, k.23, danymi z wpisu w rejestrze regon, k. 24, wyciągiem z KRS powódki k. 25-27)

D. J. i T. K. w dniu 07.11.2014 r. zlecieli firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł., będącą autoryzowaną stacją obsługi pojazdów marki M., wykonanie naprawy pojazdu M. nr rej. (...). Termin przyjęcia pojazdu do naprawy ustalono na dzień 07.11.2014 r. zaś termin odbioru na dzień następnny tj. 08.11.2014 r.

Strony postanowiły, iż do obowiązków powódki będzie należało: wykonanie wyjścia na naczepę ABS (wskazano bowiem, że nie ma takiego wyjścia), wymiana oleju 10W 40+ kompletu filtrów, smarowanie zwrotnic, wymiana paska, rolek, napinacza.

W zleceniu usługi zawarto również zapis, że dodatkowe wykryte usterki mogą zostać usunięte bez konieczności kontaktu i akceptacji właściciela/użytkownika pojazdu do kwoty netto 100 zł.

(dowód: zlecenie wykonania usługi (...), k. 9-12)

W pojeździe M. nr rej (...) firma (...) Sp. z o.o. w Ł. w dniach 07-08.11.2014 r. wykonała szereg czynności naprawczych, zgodnych ze zleceniem pozwanych: sprawdzenie instalacji elektrycznej wyjścia ABS naczepy, wymianę przewodu, wymianę oleju w silniku i filtrów oleju paliwa, powietrza, osuszacza, sprawdzenia i wymiany rolek, napinacza i paska, smarowanie zwrotnic. Do wykonania wyżej wskazanych czynności naprawczych zużyto materiałów w postaci przewodu ABS, filtrów powietrza, oleju, paliwa, separatora, filtra kabinowego, sitka, osuszacza, zmywacza, rolki naciągu paska, pasa wzdłużnego, napinacza pasków M., oleju M., smaru.

(dowód: formularz – karta pracy mechanika, zestawienie zbiorcze materiałów, k 13)

Po wykonanej naprawie w dniu 08.11.2014 r. sporządzono również protokół z kontroli stanu pojazdu, w którym zleceniodawca nie zgłosił żadnych uwag, podpisując protokół bez zastrzeżeń.

(dowód: protokół z kontroli stanu pojazdu, k. 14)

Za wykonaną w dniach 07-08.11.2014 r. usługę naprawy pojazdu M. nr rej (...) nr identyfikacyjny (...) (...)Sp. z o.o. w Ł. wystawiła w dniu 13.11.2014 r. na rzecz nabywcy (...) S.C. w K. fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 2.546,52 zł z terminem płatności do dnia 27.11.2014 r.

(dowód: faktura VAT z dnia 13.11.2014 r., nr (...) k. 15)

Pismem z dnia 10.12.2014 r. i pismem z dnia 30.12.2014 r. zatytułowanym „wezwanie do zapłaty - ostateczne” firma (...) Sp. z o.o. w Ł. wezwała (...) S.C. D. J. T. K. Firmę (...) w K. do zapłaty należności w kwocie 2.546,52 zł w terminie 5 dni od otrzymania wezwania. Przedmiotowe wezwania zostały odebrane przez M. O. w dniu 12.12.2014 r. oraz w dniu 02.01.2015 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty-ostateczne, k. 16, potwierdzenie odbioru, k. 17)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Przystępując do analizy niniejszej sprawy, wskazać należy, iż kluczową kwestią było określenie charakteru prawnego łączącej strony umowy, ponieważ strona pozwana twierdziła, że zgodnie z regulacją art. 740 k.c. przyjmujący zlecenie powinien udzielać dającemu zlecenie potrzebnych wiadomości o przebiegu sprawy, a po wykonaniu zlecenia lub po wcześniejszym rozwiązaniu umowy złożyć mu sprawozdanie. Powódka w ocenie pozwanego nie wywiązała się z powyższych obowiązków, wobec czego należy uznać, że nienależycie wykonała istniejące zobowiązanie. Podczas gdy powódka konsekwentnie twierdziła, że strony łączyła umowa o dzieło.

W ocenie Sądu strony łączyła umowa o dzieło, która została uregulowana w art. 627 k.c., który stanowi, iż przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Wykonanie oznaczonego dzieła stanowi najczęściej proces pracy o możliwym do określenia momencie początkowym i końcowym. Celem tego procesu jest zaś doprowadzenie do określonego przez strony w momencie zawierania umowy rezultatu. W treści umowy o dzieło istnieje konieczność opisanie, określenia rezultatu, ponieważ to rezultat kreuje stosunki zobowiązaniowe między stronami umowy. Sposób określenia nie powinien budzić wątpliwości, o jakie dzieło chodzi.

Kolejną cechą konstytutywną umowy o dzieło jest taki przymiot rezultatu, który musi być obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Przyjęcie na siebie obowiązku osiągnięcia określonego rezultatu wynika z przekonania stron, iż w danych warunkach, z uwagi na doświadczenie, praktykę i stan wiedzy, istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, a nawet znaczna doza pewności, że osoba posiadająca ku temu stosowne środki i kwalifikacje jest w stanie osiągnąć zamierzony rezultat (por. Kodeks Cywilny Komentarz, pod red. Krzysztofa Pietrzykowskiego, Wydawnictwo C.H.BECK Warszawa 2011 str. 413 i nast.).

W judykaturze i doktrynie szeroko opisano problem rozróżnienia umowy o dzieło oraz umowy zlecenia. Z tym też zagadnieniem zetknął się Sąd orzekający w niniejszej sprawie.

Uzasadniając stanowisko Sądu, zgodnie z którym strony zawarły umowę o dzieło, warto odwołać się w pierwszej kolejności do wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 marca 2013 r. o sygn. akt III AUa 851/12 (LEX nr 1312047). Wskazano w nim, iż istotą umowy o dzieło jest osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej. Umowa o świadczenie usług jest zaś umową starannego działania, zatem jej celem

jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu, lecz oczywiście mogą. Jeżeli osiągnięcie rezultatu określonego w celu zawarcia umowy uwarunkowane jest od wielu już istniejących lub innych, mających nastąpić zdarzeń oraz czynników zewnętrznych, leżących poza oddziaływaniem dłużnika, to z reguły podejmuje on zobowiązanie starannego działania. W zobowiązaniach starannego działania podjęcie przez dłużnika wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia staranności oznacza, że dłużnik wykonał zobowiązanie, pomimo iż nie osiągnięto określonego celu umowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2006 r., II CSK 117/06, LEX nr 332959). W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga zatem w ocenie Sądu Apelacyjnego w Łodzi, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, to jest przedmiotowo istotnym (por. także wyrok SA w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 r., III Aur 357/93, OSA 1994/6/49).

W niniejszej sprawie w „zleceniu wykonania usługi” nr (...) z dnia 07.11.2014 r. strony postanowiły, iż do obowiązków powódki będzie należało: wykonanie wyjścia na naczepę ABS (wskazano bowiem, że nie ma takiego wyjścia), wymiana oleju 10W 40+ kompletu filtrów, smarowanie zwrotnic, wymiana paska, rolek, napinacza. Jak wynika z przedstawionej karty pracy mechanika i zestawienia zbiorczego materiałów prace te zostały wykonane zgodnie ze zleceniem. Podkreślić również należy, że zostały one również zaakceptowane przez stronę pozwaną, przez złożenie podpisu na protokole kontroli stanu pojazdu. Jednocześnie w zleceniu usługi zawarto zapis, że dodatkowe wykryte usterki mogą zostać usunięte bez konieczności kontaktu i akceptacji właściciela/użytkownika pojazdu do kwoty netto 100 zł.

Raz jeszcze podkreślić należy, że jak wynika ze zlecenia usługi nacisk położono zatem w umowie na osiągnięcie określonego, zindywidualizowanego rezultatu. Z tego też względu umowy z dnia 07.11.2014 r. nie można zakwalifikować jako umowy zlecenia. Umowa zlecenia, jak przytoczono powyżej, nie akcentuje rezultatu, lecz jedynie starania w celu osiągnięcia oczekiwanego wyniku.

W wyroku z dnia 27 lutego 2013 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku o sygn. Akt III AUa 1143/12 (LEX nr 1293587) stwierdził ponadto, iż przedmiot umowy o dzieło może zostać określony w różny sposób, jednakże określenie to musi być na tyle precyzyjne, aby nie było wątpliwości, o jakie dzieło chodzi.

W niniejszej sprawie przedmiot umowy o dzieło został określony w wystarczająco precyzyjny sposób, który nie budził wątpliwości Sądu. Dzieło to spełniało również konstytutywną przesłankę w postaci samoistności rezultatu. Innym jeszcze z kryteriów umożliwiających odróżnienie umowy o dzieło od umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania dzieła sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych.

Jak sygnalizowano powyżej, po wykonaniu usługi sporządzono kartę pracy mechanika i zestawienie zbiorcze materiałów oraz protokół z kontroli stanu pojazdu, podpisany przez stronę pozwaną. W ocenie Sądu powódka w niniejszym postępowaniu wykazała, że zakres zlecenia wykonała w całości. Samochód został ostatecznie odebrany przez pozwaną bez zastrzeżeń. Ponadto przesłuchani w sprawie świadkowie P. D. i M. M. – pracownicy powodowej spółki zgodnie zeznali, że po wykonaniu naprawy klient ma prawo do wykonania jazdy testowej, celem zweryfikowania dokonanych napraw i zgłoszenia ewentualnych uwag. Gdyby były zastrzeżenia to samochód wróciłby do ponownej naprawy i nie zostałby oddany klientowi, a powódka musiałaby dokończyć wykonanie usługi zgodnie ze zleceniem. Pozwani w toku niniejszego procesu nie wykazali, iż zakwestionowali wykonanie usługi. Zeznania świadków w tym zakresie były spójne i sąd uznał je za wiarygodne. Szczególnie, że znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, zwłaszcza protokole kontroli stanu pojazdu, który został podpisany przez stronę pozwaną bez zastrzeżeń, czy uwag.

Wyeksponować również należy, że kuriozalne jest stanowisko pozwaną zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty, w którym wskazują oni, że mając na uwadze fakt niewłaściwego wykonania zobowiązania zaproponowali powódce

rozłożenie płatności na raty, zobowiązując się do uiszczania płatności częściowo. Słusznie zatem podnosi powódka, że zachowanie pozwanych zmierza de facto do niezasadnego odroczenia terminu płatności.

Zdaniem Sądu powódka przedstawiając dokumenty w postaci „zlecenia wykonania usługi” nr (...) z dnia 07.11.2014 r., karty pracy mechanika, zestawienia zbiorczego materiałów, protokołu z kontroli stanu pojazdu oraz faktury VAT nr (...) na kwotę 2.546,52 zł wykazała, że wykonała usługę, która została odebrana przez pozwanych bez zastrzeżeń.

Konkludując, okoliczności sprawy – ustalone w oparciu o przedstawione dokumenty oraz stanowiska stron – dały podstawę dla przyjęcia, że powódka udowodniła roszczenia co do zasady, jak i co do wysokości.

Pozwani D. J. i T. K. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, co uzasadnia ich odpowiedzialność solidarną za przedmiotowe zobowiązanie na podstawie art. 864 k.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O odsetkach orzeczono stosownie do art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2000 r. II CKN 725/98, OSNC 2000/9/158).

O kosztach Sąd orzekł jak w pkt. 2 na podstawie art.98 k.p.c., mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona, która sprawę przegrała, zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty. Ponadto o kosztach zastępstwa prawnego Sąd orzekł na podstawie § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.).

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb